

СЛОВА ПРА АЎТАРА

Леанід Якубовіч нарадзіўся ў 1948 годзе ў вёсцы Радкава Салігорскага раёна. Скончыў сярэднюю школу. Працуе на рудніку другога Салігорскага калійнага камбіната. Вучыцца завочна на аддзяленні журналістыкі БДУ імя У. І. Леніна.

Маладыя рабочыя не толькі любіць паэзію, але і сам піша вершы. Леанід робіць толькі першыя крокі на літаратурным шляху. Але ўжо і цяпер лепшыя яго творы сведчаць аб тым, што іх аўтар — чалавек здольны, што ён умее адчуваць паэзію, выказаць свае думкі на-мастацку.

Леанід Якубовіч — член літаратурнага аб'яднання пры салігорскай шматтыражнай газеце «За коммунистический труд».

Леанід Якубовіч

ВЕРШЫ

ЧАЛАВЕКУ

Калі песня не грэе
У мароз, у завею, —
Дык нашто твая песня!
Калі рукі ніколі
Не зналі мазоляў, —
Для чаго твае рукі!
Калі сэрца не плача,
Як бязногага ўбачыць, —
То не сэрца, а камень!
Калі вечна на ўзмежку,
Без агню і ўсмешкі, —
Дык нашто і жыццё!

□□□

О Беларусь! Старонка дарагая,
Мне без цябе,

як дрэву без вады...

Хоць непрыкметнай

птушкай твайго гаю —

Абы з табой! Навекі, назаўжды...

КАХАННЕ

Кос тваіх вясновыя струмені...
Рук тваіх ласкавае цяпло...

Да мяне ішло ўсяго імгненне,
Да мяне стагоддзямі плыло
Пачуцця святога азарэнне,
Чалавецтва светлае вясло.

Грані часу ў сонцы раставалі,
Раставала сонца ў вачах.
Шчасце мы пілі — не выпівалі,
Захліснуўшы рукі на плячах.

І апошнім сполахам сумнення
Адплыло і згасла небыццё.
З пачуццём святога азарэння
Пазнавалі сутнасць і жыццё.

Рук тваіх ласкавае цяпло...
Чалавецтва светлае вясло...